T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2014 / 929
KARAR NO : 2014 / 974
KARAR TR : 17.11.2014

ÖZET: Türk Telekomünikasyon A.Ş.'de çalışırken Kurumun özelleştirilmesi nedeniyle başka kuruma nakledilen davacının, maaş nakil ilmühaberinin düzeltilmesi ve alacağının faizi ile birlikte tazmini istemiyle açtığı davanın, ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

-
-

K A R A R

Davacı : A. M. T.
Vekili : Av. T. A. K. (Adli Yargıda)
Av. Y. Y. (İdari Yargıda)
Davalı : Türk Telekomünikasyon AŞ.
Vekili : Av. E. K. & Av. G. A.
İhbar
Olunanlar : 1-Maliye Bakanlığı
Vekili : Av. A. Y.
2-İzmir Valiliği

O L A Y : Davacı vekili dava dilekçesinde özetle; davacının, davalı kurumda kapsam dışı (2. tip sözleşmesi ile) Mühendis unvanı ile görev yaptığını, kurumun özelleştirilmesi nedeniyle İzmir Bayındırlık ve İskan Müdürlüğü İl Müdürlüğü'ne memur olarak atamasının yapıldığını, davalı kurumca düzenlenen maaş ilmühaberinin 31.03.2006 tarih ve 26125 sayılı Resmi Gazetede yayınlanan 5473 sayılı yasa ile değişen, 375 sayılı KHK'nın Ek-3 maddesine göre verilmesi gereken ek ödemeler sözleşme net ücretine yansıtılmadan düzenlendiğinden, söz konusu maaş nakil ilmühaberinin düzeltilmesi, ayrıca 375 sayılı KHK'nın Ek-3 maddesinin 2006 yılındaki değişikliğine istinaden dilekçede detaylı olarak belirttikleri, Yüksek Planlama Kurulu Kararı uyarınca davacıya ödenmesi gereken fazlaya ilişkin haklarının saklı kalmak kaydıyla 300 TL lik ek ödemelerin, dava tarihinden itibaren geriye dönük olarak faizi ile birlikte davalıdan tahsiline karar verilmesi istemiyle adli yargı yerinde dava açmıştır.

MANİSA 1. İŞ MAHKEMESİ: 12.11.2013 gün ve E:2011/194 K:2013/901 sayılı kararında "… Davacının iş sözleşmesi ile çalıştığı dönemde davalı şirkete davacının ücreti konusunda "artık oranının kamudaki memur maaş artış oranında" olacağı yönünde yükümlülük getirdiği gibi 406 sayılı yasa hükümleri uyarınca davalı şirkete hak sahibi personeli Devlet Personel Başkanlığına bildirmesi, bildirim ile beraber personelin nakledileceği kamu kurumunda yararlanacağı parasal haklara esas olmak üzere memur maaş nakil ilmühaberi düzenlemesi, personelin ilişiğinin kesilmesi gibi işlemler yaptırıldığı sabit olmakla bu işlemler idare hukuku alanında hukuki sonuçlar doğurduğu ve ilgili personelin nakledilecekleri kurumdaki statülerini, özlük ve parasal haklarını belirlediği söz konusu işlemlerin kamu personeli hakkında ve idare hukuku alanında tesis edilmiş birer idari işlem niteliğinde oldukları açıktır. İdari işlemler ile ilgili uyuşmazlığın çözüm yeri Adli yargı olmayıp idari yargı olduğundan …" şeklindeki gerekçe ile HMK 114/1-B, 115/2 maddeleri uyarınca yargı yolu caiz olmadığından davanın usulden reddine karar vermiş ve verilen karar temyiz edilmeksizin 21/11/2013 tarihinde kesinleşmiştir.

Davacı vekili aynı istemle bu kez idari yargı yerinde dava açmıştır.

MANİSA 2. İDARE MAHKEMESİ: 12.12.2013 gün ve E:2013/913 K:2013/954 sayılı kararında "… davacı tarafından, idari başvuru yapılmaksızın Manisa 1. İş Mahkemesinin E:2011/194 esas sayılı dosyasında dava açıldığı, anılan mahkemenin görevsizlik kararı üzerine 03.12.2013 tarihinde bakılan davanın açıldığı görülmekte ise de; atandığı yeni kurumunda 03.10.2006 tarihinde göreve başlayan davacının, belirtilen dönemde (01.01.2006-03.10.2006) alamadığı denge tazminatlarının ödenmesi

istemiyle, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 7 nci maddesi uyarınca, belirtilen dönemdeki maaş ödeme günlerini takip eden 60 günlük dava açma süreleri içinde doğrudan veya 11 inci maddede belirtilen süreç işletilerek yasal süre içinde dava açılması gerekirken, bu süreler geçirildikten sonra açılan bu davanın süre aşımı nedeniyle asanın inceleme olanağı bulunmamaktadır.

Öte yandan; davacının nakil sırasında eksik düzenlendiğini iddia ettiği maaş nakil ilmühaberinden kaynaklanan ve her ay yapılan eksik ödeme işlemleri nedeniyle süregelen zararlarının ödenmesi için halen görev yaptığı kurumuna başvuru yapılabileceği, olası olumsuz işleme karşı ayrıca dava açılabileceği açıktır…" şeklinde gerekçe gösterilmek suretiyle 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 15 inci maddesinin 1/6 bendi uyarınca davanın süreaşımı yönünden reddine karar vermiştir.

İş bu karara karşı yapılan itiraz üzerine; Manisa Bölge İdare Mahkemesi 26.02.2014 gün E:2014/193 K:2014/185 sayılı ilamı ile hükmün onanmasına karar vermiştir.

Davacı vekilinin karar düzeltme talebi üzerine Manisa Bölge İdare Mahkemesi 05.05.2014 tarih E:2014/432 K:2014/440 sayılı kararı ile " karar düzeltme isteminin kabulüne, mahkememizin 26.02.2014 tarih ve E:2014/193, K:2014/185 sayılı kararının kaldırılarak davanın süre aşımı yönünden reddine ilişkin Manisa 2. İdare Mahkemesi'nin 12.12.2013 tarih ve E:2013/913, K:2013/954 sayılı kararın bozulmasına, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunun 45. maddesinin 4. fırkası uyarınca esas hakkında karar verilmek üzere dosyasın Mahkemesine gönderilmesine karar vermiştir.

MANİSA 2. İDARE MAHKEMESİ : 20.05.2014 gün ve E:2014/335 K:2014/441 sayılı kararında; "…2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun Kamu Görevlilileri ile İlgili Davalarda Yetki başlığını taşıyan 33, maddesinin 3. fıkrasında, kamu görevlililerinin görevle ilişkisinin kesilmesi sonucunu doğurmayan disiplin cezaları ile ilerleme, yükselme, sicil, intibak ve diğer özlük ve parasal hakları ve mahalli idarelerin organları ile bu organların üyelerinin geçici bir tedbir olarak görevden uzaklaştırılmalarıyla ilgili davalarda yetkili mahkeme ilgilinin görevli bulunduğu yer idare mahkemesi olduğu kurala bağlanmıştır.

Dava dosyasının incelenmesinden, bakılan davada, Manisa 1. İş Mahkemesinin davanın görev yönünden reddine ilişkin 19.11.2013 tarih ve E:2011/194, K:2013/901 sayılı kararından ve dosya içeriğindeki bilgi ve belgelerden, davacının, adli yargı yerinde dava açtığı 10.03.2010 tarihinde ve halen İzmir Bayındırlık ve İskan İl Özel İdaresine İzafeten Ankara Valiliği Müdürlüğünde görev yaptığının sabit olması karşısında; kamu görevlisinin parasal haklarına ilişkin uyuşmazlığın çözümünde yetkili mahkeme, ilgilinin görevli bulunduğu yer idare mahkemesi olan İzmir İdare Mahkemesinin yetkisine girmektedir…" şeklindeki gerekçe ile 2577 sayılı Yasanın 15/1-a maddesi uyarınca, davanın yetki yönünden reddine, dava dosyasını yetkili İzmir İdare Mahkemesi'ne gönderilmesine karar vermiştir.

İZMİR 4. İDARE MAHKEMESİ:03.07.2014 gün ve E:2014/1012 sayılı kararında; "2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 14/3.maddesinde "dava dilekçelerinin görevli yargı yeri yönünden inceleneceği belirtilmiş olup, 15/1-a maddesinde ise, adli ve askeri yargının görevli olduğu konularda açılan davaların reddine karar verileceği" kuralı yer almıştır.

2577 sayılı idari Yargılama Usulü Kanunu'nun "İdari Dava Türleri ve İdari Yargı Yetkisinin Sınırı" başlıklı 2.maddesinin değişik 1 numaralı bendinde: "a)İdari işlemler hakkında yetki, şekil, sebeple, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları, b) İdari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları, c) Tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklar hariç, kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan her türlü idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davalar" idari dava türleri olarak sayılmış olup; kural olarak idari yargıda ancak Devlete ve kamu tüzel kişilerine karşı açılan davalara bakılabilir.

Dava dosyasının incelenmesinden; davacı tarafından aynı istemle Manisa 1. İş Mahkemesinde açmış olduğu dava sonucunda Yargıtay 9. Hukuk Dairesinin bozma kararına uyularak davanın görev yönünden reddedilmesi üzerine, Manisa 2. İdare Mahkemesinde dava açıldığı, anılan Mahkeme Hakimliğince 12/12/2013 gün ve E:2013/913, K:2013/954 sayılı kararı ile davanın süre yönünden reddedildiği, kararın Manisa Bölge İdare Mahkemesinin 26/02/2014 gün ve E:2014/193, K:2014/185 sayılı kararı ile onandığı, karar düzeltme aşamasında 05/5/2014 gün ve E:2014/432, K:2014/440 sayılı karar ile 26/02/2014 gün ve E:2014/193, K:2014/185 sayılı kararın kaldırılarak Mahkeme kararının bozulduğu, Manisa 2. İdare Mahkemesi Hakimliği'nin 20/5/2014 gün ve E:2014/335, K:2014/441 sayılı kararı ile davanın yetki yönünden reddedilerek Mahkememize gönderildiği anlaşılmıştır.

Uyuşmazlık Mahkemesi'nin 05/7/2010 gün ve E:2010/56, K:2010/157 sayılı kararında belirtildiği üzere, telekomünikasyon şebekeleri üzerinden sunulan ulusal ve uluslararası ses iletimini ihtiva eden telefon hizmetlerini 31.12.2003 tarihine kadar "tekel" olarak yürütmekle görevli kılınan ve çoğunluk hisseleri kamuya ait bulunan Türk Telekom'un, tekel kapsamında kamu hizmeti yürüten, ancak kuruluş yasasındaki son düzenlemeler ile kendine özgü statüye sahip olan ve sermayesindeki kamu payı %50'nin altına düşünceye kadar kamu kuruluşu niteliğini taşıyan bir kuruluş olduğu, özelleştirme kapsamında bulunan Türk Telekomünükasyon A.Ş. deki tamamı Hâzineye ait bulunan hisselerden %55'i, Bakanlar Kurulu'nun 25/7/2005 gün ve 2005/9146 sayılı "Türk Telekomünükasyon Anonim Şirketi (Türk Telekom)'nin %55 Oranındaki Hissesinin Blok Olarak Satışına İlişkin Nihai Devir İşlemlerine Dair Kararın Yürürlüğe Konulması Hakkında Karar uyarınca, 14/11/2005 tarihli Hisse Satış Sözleşmesi ile Ojer Telekomünükasyon A.Ş.'ye satıldığı dikkate alındığında Türk Telekom' A.Ş. nin hisse devir (14.11.2005) tarihinden sonra İş Sözleşmesi ile İş mevzuatına tabi kapsam dışı personel statüsünde çalışan, 23.02.2006 tarihinde 406 sayılı Kanun çerçevesinde başka kuruma nakli için Devlet Personel Başkanlığı'na bildirilen ve 03/10/2006 tarihinde eski kurumundan ilişiği kesilerek İzmir Bayındırlık ve Iskan Müdürlüğü emrine atanan davacı tarafından, 375 sayılı KHK'nin Ek-3 maddesinde düzenlenen ek ödemelerin (denge tazminatı) yürürlüğe girdiği 1.1.2006 tarihinden kurumun özelleşmesi nedeniyle yeni görevine atandığı 03.10.2006 tarihine kadarki dönemde söz konusu ek ödemelerin maaşına yansıtamadığından bahisle belirtilen dönemde ödenmeyen denge tazminatı tutarlarının yasal faiziyle birlikte tazmini istemiyle açılan davanın, Türk Telekom A.Ş. nin özel hukuk tüzel kişisi olması nedeniyle idari yargı yetkisi kapsamında açılmış bir idari davadan söz etme olanağı bulunmadığından uyuşmazlığın esasının özel hukuk hükümlerine göre adli yargı yerince çözümlenmesi gerektiği sonucuna varılmıştır…" şeklindeki gerekçe ile 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 19. maddesi uyarınca görevli yargı yerinin belirlenmesi için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Serdar ÖZGÜLDÜR'ün Başkanlığında, Üyeler: Eyüp Sabri BAYDAR, Ali ÇOLAK, Nurdane TOPUZ, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Ayhan AKARSU ve Mehmet AKBULUT'un katılımlarıyla yapılan 17.11.2014 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME:Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27.maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; adli ve idari yargı yerleri arasında 2247 sayılı yasa'nın 19.maddesinde öngörülen biçimde görev uyuşmazlığı doğduğu, idari yargı dosyasının, adli yargı dosyası da temin edilmek suretiyle, son görevsizlik kararını veren mahkemece, Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Filiz BUDAK'ın, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Mehmet BAYHAN ile Danıştay Savcısı Mehmet Ali GÜMÜŞ'ün davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

-

-

Dava, davalı kurumda görev yapmakta iken, 406 sayılı Yasa'nın Ek-29. maddesi ile 4046 sayılı Yasa'nın 22.maddesine göre adı Devlet Personel Başkanlığına bildirilen, sonrasında başka bir kamu kurumu emrine atanan davacı tarafından, maaş nakil ilmühaberinin yanlış düzenlendiği iddiasıyla yeniden düzenlenmesi ve bundan kaynaklı olduğu iddia olunan zararın tazmini istemiyle açılmıştır.

1953 tarih ve 6145 sayılı Yasa ile, Türkiye Cumhuriyeti Posta, Telgraf ve Telefon İşletmesi kurulmuş; 1924 tarih ve 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanunu'nun 10.6.1994 tarih ve 4000 sayılı Yasa'yla değiştirilen 1. maddesi ile, posta ve telgraf tesis ve işletmesine ilişkin hizmetler, Posta İşletmesi Genel Müdürlüğü'nce (P.İ), telekomünikasyon hizmetleri ise, "Türk Telekomünikasyon Anonim Şirketi (Şirket)" tarafından yürütülecek şekilde yeniden yapılandırılmıştır.

27.1.2000 tarih ve 4502 sayılı Yasa'nın 1. maddesi ile, 406 sayılı Yasa'nın 1. maddesine eklenen dokuzuncu fıkrada, "Türk Telekom, bu Kanun ve özel hukuk hükümlerine tabi bir anonim şirkettir. Kamu İktisadi Teşebbüslerinin kuruluş, teşkilât ve faaliyetleri ile ilgili mevzuat Türk Telekom'a uygulanmaz. Sadece, Türkiye Büyük Millet Meclisi denetimine ilişkin 2.4.1987 tarihli ve 3346 sayılı Kanunun 9 uncu maddesi hükümleri uygulanır" denilmiş; anılan fıkra hükmü, 12.5.2001 tarih ve 4673 sayılı Yasa'nın 1.

maddesi ile değiştirilmiş ve "Türk Telekom, bu Kanun ve özel hukuk hükümlerine tabi bir anonim şirkettir. Bu Kanun hükümleri saklı kalmak üzere, kamu iktisadi teşebbüsleri de dahil, sermayesinin yarısından fazlası kamuya ait olan kamu kurum, kuruluş ve ortaklıklarına uygulanan mevzuat Türk Telekom'a uygulanmaz. Sermayesinin yarısından fazlası kamuda kaldığı sürece, Türkiye Büyük Millet Meclisi denetimine ilişkin 2.4.1987 tarihli ve 3346 sayılı Kanunun 9 uncu maddesi hükümleri uygulanır.16.7.1965 tarihli ve 697 sayılı Kanun ile milli güvenlik ve kamu düzeniyle sıkıyönetim ve seferberlik hallerinde telekomünikasyon hizmetlerinin yürütülmesine ilişkin özel kanunların hükümleri saklıdır"; Ek 29. maddesinin 3.7.2005 gün ve 5398 sayılı Kanun'un 14. maddesi ile değişik birinci fıkrasında, "Türk Telekom hisselerinin devri sonucu kamu payının yüzde ellinin altına düşmesi durumunda; Türk Telekomda ek 22 nci maddenin (a) bendinin bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri uyarınca belirlenen aslî ve sürekli görevlerde çalışmakta olanlar ile 22.1.1990 tarihli ve 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye tâbi olarak kadrolu veya sözleşmeli personel statüsünde çalışanlar ve kapsam dışı personel, kamu görevlerinden yüzseksen gün aylıksız izinli sayılır…" denilmiştir.

Öte yandan; 406 sayılı Yasa'nın 4502 sayılı Yasa ile değişik 2. maddesinin (c) bendinin birinci alt bendinin birinci cümlesinde, "Türk Telekom; telekomünikasyon şebekeleri üzerinden sunulan ulusal ve uluslararası ses iletimini ihtiva eden telefon hizmetlerini, 31.12.2003 tarihine kadar bu Kanun ve görev sözleşmesi çerçevesinde tekel olarak yürütür" denildikten sonra, anılan (c) bendinin birinci alt bendine 12.5.2001 tarih ve 4673 sayılı Yasa ile eklenen üçüncü cümlede, "Ancak, Türk Telekom'daki kamu payı %50'nin altına düştüğünde, Türk Telekom'un tüm tekel hakları 31.12.2003 tarihinden önce de olsa ortadan kalkmış olur" denilmiş; 4502 sayılı Yasa'nın Geçici 3. maddesi ile de Türk Telekomünikasyon A.Ş., 233 sayılı KHK'nin ekindeki "B-Kamu İktisadi Kuruluşları (KİK)" bölümünde yer alan kuruluşlar listesinden çıkarılmıştır.

Bu düzenlemeler birlikte değerlendirildiğinde, telekomünikasyon şebekeleri üzerinden sunulan ulusal ve uluslararası ses iletimini ihtiva eden telefon hizmetlerini 31.12.2003 tarihine kadar "tekel" olarak yürütmekle görevli kılınan ve çoğunluk hisseleri kamuya ait bulunan Türk Telekom'un, tekel kapsamında kamu hizmeti yürüten, ancak kuruluş yasasındaki son düzenlemeler ile kendine özgü statüye sahip olan ve sermayesindeki kamu payı %50'nin altına düşünceye kadar kamu kuruluşu niteliğini taşıyan bir kuruluş olduğu tartışmasızdır.

Özelleştirme kapsamında bulunan Türk Telekomünikasyon A.Ş.'deki tamamı Hazineye ait bulunan hisselerden % 55'i, Bakanlar Kurulu'nun 25.7.2005 tarih ve 2005/9146 sayılı "Türk Telekomünikasyon Anonim Şirketi (Türk Telekom)'nin % 55 Oranındaki Hissesinin Blok Olarak Satışına İlişkin Nihai Devir İşlemlerine Dair Kararın Yürürlüğe Konulması Hakkında Karar"ı uyarınca, 14.11.2005 tarihli Hisse Satış Sözleşmesi ile (6.550.000.000 USD. bedelle) Ojer Telekomünikasyon A.Ş.'ne satılmıştır.

Bu sürece paralel olarak Türk Telekom personelinin durumu incelendiğinde: Türk Telekom A.Ş., 4502 sayılı Yasa'nın 29.1.2000 tarih ve 23948 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girdiği dikkate alındığında, 29.1.2000 tarihi itibariyle 233 sayılı KHK kapsamı dışında kalmış ve anılan KHK eki cetvellerden çıkarılmış olması nedeniyle, Uyuşmazlık Mahkemesi Genel Kurulu'nun 22.1.1996 gün ve E:1995/1, K:1996/1 sayılı ve özelleştirme kapsamında bulunan kamu iktisadi teşebbüslerinde sözleşmeli veya kapsam dışı statüde çalışan personelin kurumları ile olan ilişkilerinden doğan anlaşmazlıkların çözüm yerinin idari yargı olduğu yolundaki İlke Kararı kapsamı dışında değerlendirilmesi gerekmektedir.

Anılan 4502 sayılı Yasa'nın 13. maddesi ile 406 sayılı Yasa'ya eklenen Ek 22. maddenin (a) bendinde, "a) Personelin statüsü: Telekomünikasyon hizmetlerinin gerektirdiği asli ve sürekli görevler telekomünikasyon alanında sekiz yıl tecrübeye sahip ve en az dört yıllık yüksek öğrenim görmüş bir genel müdür ile kadro, unvan, derece ve sayıları Yönetim Kurulunun önerisi ve Bakanlığın teklifi üzerine bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren yüzseksen gün içerisinde Bakanlar Kurulu Kararı ile belirlenen kadrolarda istihdam edilen personel eliyle yürütülür. Bu personel hakkında bu Kanunda öngörülen hükümler saklı kalmak üzere 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararname hükümleri uygulanır. Bunların dışında kalan personel iş mevzuatı uyarınca istihdam edilir. İş mevzuatına göre istihdam edilenlere ilişkin kayıt ve şartlar Yönetim Kurulu tarafından tayin olunur" hükmüne yer verilmiş; bu bent hükmü, 4673 ve 5189 sayılı Yasalarla yapılan değişiklikler sonucunda; "a) Personelin statüsü: (Ek ibare: 12.5.2001-4673/6. md.) Türk Telekomdaki kamu payı %50'nin altına düşünceye kadar, Türk Telekom Yönetim Kurulu üyeliklerine atanacaklarda Devlet memurluğuna atanabilme genel şartlarına sahip olma ve en az dört yıllık yüksek öğrenim görme şartları aranır. (Mülga ikinci ve üçüncü cümle: 16.6.2004-5189/12 md.) Bunların dışında kalan personel iş mevzuatı uyarınca istihdam edilir. İş mevzuatına göre istihdam edilenlere ilişkin kayıt ve

şartlar Yönetim Kurulu tarafından tayin olunur" hükmünü almış; aynı maddenin (b) bendinin ikinci paragrafında da iş mevzuatına tabi olan Türk Telekom çalışanlarının aylık ücretlerinin kendilerini atamaya yetkili olan Yönetim Kurulu tarafından tespit olunacağı kurala bağlanmıştır.

406 sayılı Yasa'nın anılan Ek 22.maddesi uyarınca, Türk Telekom A.Ş. Genel Müdürlüğü'ne ait asli ve sürekli kadrolar belirlenerek 4.4.2000 tarih ve 24010 (Mükerrer) sayılı R.G. de yayımlanan 31.3.2000 tarih ve 2000/331 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ekinde yer alan listede: merkez teşkilatı için 100 ve taşra teşkilatı için 100 (6 Bölge Müdürü, 12 Bölge Müdür Yardımcısı ve 82 İl Telekom Müdürü) kadro ihdas edilmiş; öte yandan, aynı Yasa maddesinin verdiği yetkiye dayanılarak hazırlanan "Türk Telekomünikasyon A.Ş. Kapsam Dışı Personel Yönetmeliği" adı altındaki düzenleme, Yönetim Kurulunun 31.8.2000 tarih ve 407 sayılı kararıyla kabul edilmek suretiyle yürürlüğe konulmuştur.

Kanunla, Kurumda görev yapan personelden asli ve sürekli görev yapacak olanları kadro unvanı itibariyle belirlemek konusunda Bakanlar Kurulu'na yetki verildiği açıktır. Bu yetki 4502 sayılı Kanun'un yürürlüğe girdiği 29.1.2000 tarihi ile 5189 sayılı Kanun'un yürürlüğe girdiği 2.7.2004 tarihleri arasında geçerli olmuştur.

Anayasa'nın 128. maddesinde, "Devletin, kamu iktisadî teşebbüsleri ve diğer kamu tüzelkişilerinin genel idare esaslarına göre yürütmekle yükümlü oldukları kamu hizmetlerinin gerektirdiği aslî ve sürekli görevler, memurlar ve diğer kamu görevlileri eliyle görülür" denilmiştir.

406 sayılı Yasa'nın Ek 29. maddesinin 3.7.2005 tarih ve 5398 sayılı Kanun'la değişik birinci fıkrasında, "Türk Telekom hisselerinin devri sonucu kamu payının yüzde ellinin altına düşmesi durumunda; Türk Telekomda ek 22 nci maddenin (a) bendinin bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri uyarınca belirlenen asli ve sürekli görevlerde çalışmakta olanlar ile 22.1.1990 tarihli ve 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye tabi olarak kadrolu veya sözleşmeli personel statüsünde çalışanlar ve kapsam dışı personel, kamu görevlerinden yüzseksen gün aylıksız izinli sayılır. Bu personel belirtilen süre içinde Türk Telekomda çalışmaya devam eder ve hisse devir tarihinden nakli için Devlet Personel Başkanlığına bildirildikleri tarihe kadarki aylık ücret, harcırah, sağlık giderleri, cenaze giderleri ve ölüm yardımı ile diğer mali ve özlük hakları Türk Telekom tarafından karşılanır…" denilerek, yasa koyucu tarafından Türk Telekom'da 22.1.1990 tarihli ve 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye tabi olarak sözleşmeli personel statüsünde çalışanlar ile kapsam dışı personel, kamu personeli sayılmıştır.

Olayda, davalının hisse devir (14.11.2005) tarihinde kapsam dışı personel olarak çalışmakta iken, 406 sayılı Yasa'nın Ek-29. maddesi ile 4046 sayılı Yasa'nın 22. maddesine göre adı Devlet Personel Başkanlığına bildirilen ve sonrasında başka bir kamu kurumu emrine atanan davacı tarafından, maaş nakil ilmühaberinin yeniden düzenlenmesi ve yanlış düzenlenmesi sebebiyle uğranıldığı iddia olunan zararın tazmini istemiyle dava açılmıştır.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "İdari Dava Türleri ve İdari Yargı Yetkisinin Sınırı" başlıklı 2. maddesinin değişik 1 numaralı bendinde:

"a) (Değişik: 8.6.2000-4577/5 md.) İdari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları,

b) İdari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları,

c) (Değişik: 18.12.1999-4492/6 md.) Tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklar hariç, kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan her türlü idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davalar" idari dava türleri olarak sayılmış olup; kural olarak, idari yargıda ancak Devlete ve kamu tüzel kişilerine karşı açılan davalara bakılabilir.

Buna göre, iptali istenilen işlemin tesis edildiği ve davanın açıldığı tarihte davalı mevkiinde kamu kuruluşu niteliği taşımayan Türk Telekomünikasyon A.Ş.'nin olması karşısında, idari yargı yetkisi kapsamında açılmış bir idari dava bulunduğundan söz etmek olanaksız olduğundan, uyuşmazlığın, özel hukuk hükümlerine göre görüm ve çözümünde adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, davanın görüm ve çözümünde adli yargı görevli olduğundan İzmir 4. İdare Mahkemesince yapılan başvurunun kabulü ile, Manisa 1. İş Mahkemesinin 12.11.2013 gün ve E:2011/194 K:2013/901 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç :Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle İzmir 4. İdare Mahkemesince yapılan BAŞVURUNUN KABULÜ ile, Manisa 1. İş Mahkemesinin 12.11.2013 gün ve E:2011/194 K:2013/901 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 17.11.2014 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Serdar	Eyüp Sabri	Ali	Nurdane
ÖZGÜLDÜR	BAYDAR	ÇOLAK	TOPUZ

Üye	Üye	Üye
Alaittin Ali	Ayhan	Mehmet
ÖĞÜŞ	AKARSU	AKBULUT